

INFRASTRUKTURA TECHNICZNA ZWIĄZANA Z PRZESYŁEM I DYSTRYBUCJĄ MEDIÓW ORAZ TOWARZYSZĄCE JEJ PASY TERENU

Natalia Sajnóg
Politechnika Warszawska

TECHNICAL INFRASTRUCTURE RELATION TO MEDIA TRANSMISSION AND DISTRIBUTION AND ITS AREA BANDS

Streszczenie

Ciągły rozwój społeczny i gospodarczy kraju wiąże się z koniecznością zapewnienia odbiorcom podstawowych potrzeb, do których m.in. zalicza się zaopatrzenie w energię elektryczną, paliwa, gaz, wodę, ciepło itp. Infrastruktura techniczna związana z przesyłem i dystrybucją mediów podobnie jak infrastruktura transportowa stała się potrzebą fundamentalną, zaliczaną do celów publicznych. Ze względu na swój liniowy charakter zarówno infrastruktura już istniejąca, jak i stanowiąca nowe inwestycje dotyczy dużej liczby nieruchomości ograniczając lub uniemożliwiając wykonanie przysługującej do niej pełni praw. Powstała więc potrzeba zdefiniowania pasów terenu związanych z przesyłową i dystrybucyjną infrastrukturą techniczną, a wszystko to na tle najmłodszego ograniczonego prawa rzeczowego – służebności przesyłu.

Celem niniejszego artykułu jest systematyka infrastruktury technicznej związanej z przesyłem i dystrybucją mediów ze względu na sposób jej występowania w przestrzeni nieruchomości, zasięg i dostępność dla potencjalnych odbiorców oraz zapis w przepisach geodezyjno-kartograficznych. W pracy wskazano również pasy terenu towarzyszące przesyłowej i dystrybucyjnej infrastrukturze technicznej, zależne od jej parametrów technicznych oraz sposobu występowania w przestrzeni nieruchomości.

Słowa kluczowe: infrastruktura techniczna, pas budowy, pas technologiczny, pas służebności przesyłu, obszar oddziaływania urządzenia

Summary

Continuous social and economic development of a country is associated with providing basic needs like electricity, fuel, gas, water, heat etc. Technical infrastructure connected with media transmission and distribution similar to a transport infrastructure has become a fundamental human need, required for public purposes. Taking into consideration its linear character, both the existing infrastructure and the new one, regarding a large number of properties, limiting or preventing execution afforded full rights to these properties. Therefore there is a necessity to define areas connected with transmission and distribution line infrastructure, and all of these, in a light of the youngest limited property right – transmission easement.

The purpose of this paper is the division of technical infrastructure connected with media transmission and distribution in view of its occurrence in the real estate space, range and availability for potential customers as well as registration in the geodesy and cartography regulations. In the study have been indicated also the area bands of land associated with the transmission and distribution line infrastructure, depending on its technical parameters and the way of a appearance in the real estate space.

Key words: *technical infrastructure, band construction, technological band, transmission easement band, area of devices influence*

WSTĘP

Ciągły rozwój społeczny i gospodarczy kraju wiąże się z koniecznością zapewnienia odbiorcom podstawowych potrzeb, do których m.in. zalicza się zaopatrzenie w energię elektryczną, paliwa, gaz, wodę, ciepło itp. Infrastruktura techniczna związana z przesyłem i dystrybucją mediów podobnie jak infrastruktura transportowa stała się potrzebą fundamentalną, zaliczaną do celów publicznych. Ze względu na swój liniowy charakter zarówno infrastruktura już istniejąca, jak i stanowiąca nowe inwestycje dotyczy dużej liczby nieruchomości ograniczając lub uniemożliwiając wykonanie przysługującej do niej pełni praw. Powstała więc potrzeba zdefiniowania pasów terenu z nią związanych, zależnych od parametrów technicznych oraz sposobu występowania infrastruktury w przestrzeni nieruchomości, a wszystko to na tle najmłodszego ograniczonego prawa rzeczowego – służebności przesyłu.

DEFINICJA I PODZIAŁ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Zgodnie z Encyklopedią PWN infrastruktura to podstawowe urządzenia i instytucje, niezbędne do funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa. Dzieli się ją na infrastrukturę ekonomiczną, która obejmuje usługi w zakresie transportu, komunikacji, energetyki, melioracji itp. (np. porty, sieć kolejowa, elektrownie, zapory wodne) oraz infrastrukturę społeczną, którą stanowią usługi w zakresie prawa, bezpieczeństwa, oświaty i nauki, kultury, opieki społecznej i służby zdrowia itp. (np. szkoły szpitale, sądy, więzienia, instytucje administracji państwowej).

Infrastruktura techniczna to zespół podstawowych obiektów, urządzeń i instalacji, takich jak: drogi, mosty, sieci energetyczne i telekomunikacyjne o charakterze usługowym, nieodzownie potrzebnych dla właściwego funkcjonowania społeczeństwa i produkcyjnych działów gospodarki [Borcz, 2000].

Ze względu na ograniczenie niniejszego artykułu do infrastruktury związanej z przesyłem i dystrybucją mediów, infrastruktura transportowa nie będzie stanowiła przedmiotu dalszych rozważań.

Liniową infrastrukturę techniczną ze względu na jej sposób występowania w przestrzeni nieruchomości można podzielić na podziemną, naziemną oraz nadziemną. Do podziemnej infrastruktury technicznej należy m.in. infrastruktura: ciepłownicza, do przesyłania ropy i produktów naftowych, elektroenergetyczna, gazowa, kanalizacyjna, telekomunikacyjna, wodociągowa, inne. Do naziemnej infrastruktury technicznej zaliczyć można infrastrukturę ciepłowniczą oraz gazową. Nadziemną infrastrukturę techniczną stanowią przede wszystkim infrastruktura elektroenergetyczna (linie elektroenergetyczne) oraz infrastruktura telekomunikacyjna (linie telekomunikacyjne).

Biorąc pod uwagę zasięg przestrzenny liniowej infrastruktury technicznej oraz jej znaczenie dla potencjalnych odbiorców można wyróżnić infrastrukturę o znaczeniu lokalnym i krajowym [Dąbek, Nowakowska, Zamrocz, 2013]. Do infrastrukturalnych inwestycji liniowych o znaczeniu lokalnym zalicza się głównie przesyłowe i dystrybucyjne: wodociągi, gazociągi podwyższonego ciśnienia, średniego ciśnienia i niskiego ciśnienia, sieci kanalizacyjne, linie energetyczne wysokiego napięcia, średniego napięcia oraz niskiego napięcia, rurociągi PEC, linie telekomunikacyjne i światłowodowe. Natomiast pośród infrastrukturalnych inwestycji liniowych o znaczeniu krajowym wyróżnia się przede wszystkim następujące sieci przesyłowe: linie elektroenergetyczne najwyższych napięć, linie telekomunikacyjne i teleinformatyczne wchodzące w skład publicznej sieci telekomunikacyjnej, gazociągi wysokiego ciśnienia oraz rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i paliw.

Ponadto art. 6 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2013 r. poz. 829) stanowi, iż ww. inwestycje zarówno o znaczeniu krajowym, jak i lokalnym mogą stanowić cel publiczny.

SIECI UZBROJENIA TERENU W PRZEPISACH GEODEZYJNO-KARTOGRAFICZNYCH

Zgodnie z ustawą z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2013 r. poz. 805, 829) poprzez sieci uzbrojenia terenu rozumie się wszelkiego rodzaju nadziemne, naziemne i podziemne przewody i urządzenia: wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, ciepłne, telekomunikacyjne, elektroenergetyczne i inne, z wyłączeniem urządzeń melioracji szczegółowych, a także podziemne budowle, jak: tunele, przejścia, parkingi, zbiorniki itp.

Akt normatywny jakim jest Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 2 kwietnia 2001 r. w sprawie geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej (Dz. U. 2001 nr 38 poz. 455) obowiązuje obecnie w zakresie uzgadniania dokumentacji projektowej (ZUDP). Natomiast Rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 12 lutego 2013 r. w sprawie bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej (Dz. U. 2013, poz. 383) określa m.in. zakres informacji gromadzonych w bazie danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, organizację, tryb i standardy techniczne jej tworzenia, aktualizacji oraz udostępniania, jak również tryb i standardy techniczne tworzenia mapy zasadniczej.

Instrukcja G-7 – Geodezyjna Ewidencja Sieci Uzbrojenia Terenu (GESUT), standard techniczny obowiązujący na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 marca 1999 r. w sprawie standardów technicznych dotyczących geodezji, kartografii oraz krajowego systemu informacji o terenie (Dz. U. Nr 30, poz. 297) stanowił techniczną podstawę GESUT do dnia 8 czerwca 2012 r., kiedy to stracił swoją moc wykonawczą w związku z wprowadzeniem ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2012 r. poz. 951).

Obecnie poprzez bazę danych GESUT wg ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne rozumie się, prowadzoną w systemie teleinformatycznym, zakładaną i prowadzoną dla obszaru całego kraju, bazę danych obejmującą zbiory danych przestrzennych infrastruktury informacji przestrzennej, dotyczące geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu.

W bazie tej wg rozporządzenia z dnia 12 lutego 2013 r. gromadzi się dane o obiektach sieci uzbrojenia terenu (dotyczące lokalizacji przestrzennej obiektów w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych i charakterystyki obiektów) oraz informacje o podmiotach władających tymi sieciami. Za-

łącznik nr 3 ww. rozporządzenia – Wytyczne dotyczące wprowadzania obiektów do bazy danych GESUT i BDOT500 (rozdział 2 Sieci uzbrojenia terenu), podaje iż na kategorię klas obiektów SU – sieci uzbrojenia terenu, składają się m.in. takie przewody jak: benzynowy *SUPB*, ciepłowniczy *SUPC*, elektroenergetyczny *SUPE*, gazowy *SUPG*, kanalizacyjny *SUPK*, naftowy *SUPN*, telekomunikacyjny *SUPT*, wodociągowy *SUPW*, niezidentyfikowany *SUPZ* oraz inne. W tabeli 1 przedstawiono wybrane wspólne atrybuty dla kategorii klas obiektów SU – sieci uzbrojenia terenu.

Tabela 1. Wybrane atrybuty kategorii klas obiektów (SU) baz danych GESUT wraz z ich systematyką.

Table 1. Selected attributes of the category class objects (SU) database GESUT with their division.

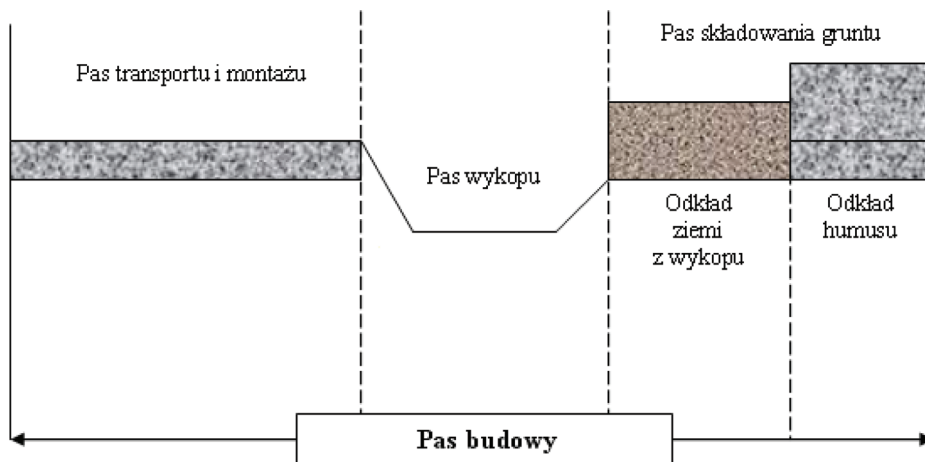
Atrybut	Systematyka
Źródło	pomiar na osnowę – O pomiar wykrywaczem przewodów – A dane branżowe – B digitalizacja mapy i wektoryzacja rastra mapy – D fotogrametria – F GPS bez powiązania z osnową – G inne – I pomiar w oparciu o elementy mapy lub dane projektowe – M niepoprawne – N nieokreślone – X
Istnienie	istniejący – i projektowany – p
Eksploatacja	czynny – c nieczynny – n

Źródło: Opracowanie własne,
 Source: Author's own study

Oprócz ww. atrybutów wyróżnia się m.in. takie cechy jak: władający siecią uzbrojenia terenu, przedstawiciel inwestora, identyfikator uzgodnienia, identyfikator branżowy, operat techniczny, data pomiaru oraz informacja dodatkowa. Zgodnie z zapisami ww. rozporządzenia reprezentacją graficzną przewodów elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych jest zawsze linia. Natomiast w odniesieniu do pozostałych przewodów, jeżeli średnica ich przekroju jest większa niż 0,50 m, wówczas reprezentację graficzną stanowi powierzchnia.

Sieci uzbrojenia terenu tj. podziemne, naziemne i nadziemne urządzenia infrastruktury technicznej, po ich geodezyjnej inwentaryzacji stanowią treść mapy zasadniczej. W Polsce do dnia 8 czerwca 2012 r., przy tworzeniu analogowej mapy zasadniczej obowiązywały zasady zawarte w instrukcji technicznej K-1

(Mapa zasadnicza). Standard stracił jednak swoją moc wykonawczą w związku z wprowadzeniem ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2012 r. poz. 951). Obecnie zasady prowadzenia mapy zasadniczej określa Rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 12 lutego 2013 r. w sprawie bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej (Dz. U. 2013, poz. 383), które nie przewiduje możliwości prowadzenia mapy zasadniczej w formie analogowej, a jedynie definiuje obiektowe bazy danych, z których pozyskuje się dane do utworzenia mapy zasadniczej prowadzonej w formie numerycznej.

Źródło: Opracowanie własne,
Source: Author's own study

Rysunek 1. Przekrój poprzeczny przez pas budowy infrastruktury podziemnej.
Figure 1. Cross section of the underground infrastructure band construction.

PASY TERENU ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ LINIOWEJ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Liniowej infrastrukturze technicznej towarzyszą różne pasy gruntu. Inne w trakcie projektowania danej inwestycji w opracowaniach planistycznych, a inne w trakcie jej budowy oraz eksploatacji. Pasów tych nie należy ze sobą mylić, gdyż powierzchnie dzięki nim wyznaczone wpływają bezpośrednio na wysokość odszkodowań związanych ze szkodami powstałymi podczas budowy, jak również wynikającymi z istnienia sieci w przestrzeni nieruchomości. Pasy

te mają również znaczenie przy ustalaniu wysokości wynagrodzeń w związku z ustanowieniem ograniczonego prawa rzeczowego – służebności przesyłu. Wyróżnia się następujące pasy terenu związane z liniową infrastrukturą techniczną [Dąbek, 2013]:

1. Pas budowy
2. Pas technologiczny
3. Obszar oddziaływania urządzenia
4. Pas służebności przesyłu.

Ad. 1. Pas budowy – inaczej pas montażowy lub roboczy jest ustanawiany na czas budowy infrastruktury technicznej. Jego parametry są ustalane w projekcie budowlanym. Dla celów realizacji inwestycji podziemnej infrastruktury technicznej pas ten składa się z: pasa wykopu, pasa składowania gruntu (humus i martwica) oraz pasa transportu (materiałów, sprzętu) i montażu.

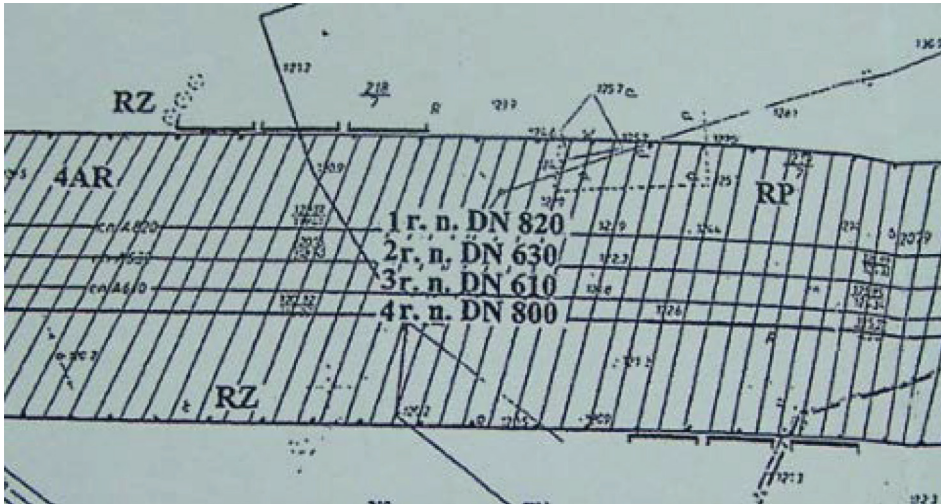
Podczas budowy liniowej podziemnej infrastruktury technicznej w pasie roboczym wyróżnia się szkody wynikające z następujących zdarzeń: utraty pożytków w pasie budowy, trudności w korzystaniu z nieruchomości, zmniejszenia wartości użytkowej gruntów tj. zmniejszenia plonowania w pasie wykopu w okresie po-rekultywacyjnym w związku z naruszeniem profilu glebowego.

W następstwie czasowego zajęcia gruntu w związku z budową infrastruktury technicznej wykonuje się rekultywację techniczną oraz biologiczną będącą uzupełnieniem tej pierwszej. Rekultywacja techniczna ma na celu odtworzenie pierwotnego układu warstw tworzących profil glebowy. Wykonanie tego zabiegu jest możliwe dzięki precyzyjnemu zebraniu i składowaniu oddzielnie warstwy orno-próchnicznej (humus) oraz odkładu. Odtworzenie profilu glebowego o właściwościach identycznych z pierwotnym układem nie jest możliwe, należy jednak dążyć do wykonania rekultywacji w sposób, który zagwarantuje przywrócenie potencjału produkcyjnego gleby najbardziej zbliżonego do tego, sprzed wykonania robót budowlanych. Jest to możliwe dzięki odtworzeniu zarówno właściwości fizycznych gleb, jak i jej właściwości biologicznych i żyzności (rekultywacja biologiczna). Pod pojęciem rekultywacji biologicznej rozumie się nawożenie organiczne oraz mineralne, zabiegi agrotechniczne oraz wprowadzenie roślinności pionierskiej – tj. takiej która rośnie w bardzo złych warunkach, przygotowując glebę dla roślin bardziej wymagających.

Ponadto wszelkie prace budowlane związane z realizacją infrastruktury technicznej powinny być wykonywane zgodnie Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z 2003 r. Nr 401, poz. 47).

Ad. 2. Pas technologiczny (eksploatacyjny, strefa ochrony bezpośredniej) to pas niezbędny do obsługi infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej w związku z jej eksploatacją. To jednocześnie pas służebności przesyłu o charakterze czynnym – konieczny dla właściwego korzystania z urządzeń (art. 305² §1 i §2 kodeksu cywilnego). W pasie tym wprowadza się ograniczenia w spo-

sobie korzystania z nieruchomości np. zakaz wznoszenia budynków i sadzenia drzew. Szerokość pasa technologicznego zależy od rodzaju oraz parametrów danej infrastruktury. Obecnie w Polsce obowiązują dwa rozporządzenia Ministra Gospodarki dla gazociągów (z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie) i ropociągów (z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie), które podają szerokości pasa technologicznego. W odniesieniu do pozostałych urządzeń, istnieje szereg norm oraz instrukcji branżowych i zakładowych określających wymagania dotyczące szerokości pasa eksploatacyjnego. Jednakże brak przepisów stanowiących prawo w tym zakresie, powoduje szereg komplikacji zarówno na etapie opracowywania projektu budowlanego, jak i podczas określania wynagrodzeń za ustanawianie prawa służebności przesyłu.

Źródło: Załącznik nr 1 do Uchwały nr XII/74/04 Rady Gminy Siemiatycze z dnia 08.06.2004 r.
Source: Annex number 1 to the resolution XII/74/04 Siemiatycze Municipal Council, June 8th, 2004.

Rysunek 2. Przykład części graficznej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ze strefami bezpieczeństwa rurociągów naftowych DN 820, 630, 610, 800.

Figure 2. Example of the graphic part of the local development plan with the security zones of oil pipelines DN 820, 630, 610, 800.

Ad. 3. Obszar oddziaływania urządzenia jest wykazywany w opracowaniach planistycznych. Jest to pas szerszy od pasa technologicznego, który może towarzyszyć liniowej infrastrukturze przesyłowej o wysokich parametrach technicznych. Jego szerokość zależy od oceny oddziaływania danej inwestycji

liniowej na środowisko. Zakazy i ograniczenia wynikające z tej oceny mogą skutkować regramentacją lub zmianą funkcji w planie miejscowym. W związku z powyższym w przypadkach przebiegu inwestycji przez tereny przeznaczone pod zabudowę, prawdopodobnym następstwem może być zmiana istniejącego przeznaczenie w planie miejscowym na funkcję rolną lub leśną. Wówczas za zmniejszenie wartości nieruchomości, które odpowiada powstałej szkodzi należy się odpowiednie odszkodowanie.

Źródło: Wybrane zagadnienia wyceny nieruchomości a problematyka prawna, ekonomiczna i przestrzenna związana z infrastrukturą techniczną [Dąbek J., Nowakowska M., Zamroz P., 2013].

Source: Selected aspects of the property valuation in respect to legal, economic and spatial issues related with technical infrastructure [Dąbek J., Nowakowska M., Zamroz P., 2013].

Rysunek 3. Przykład części graficznej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ze strefą oddziaływania linii energetycznej 110 kV.

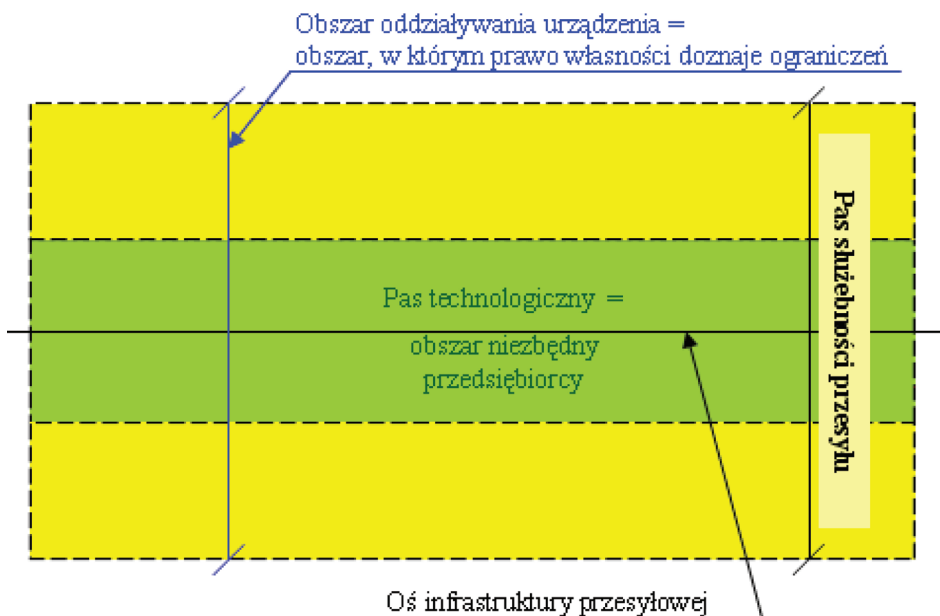
Figure 3. Example of the graphic part of the local development plan with the area influence of the power line 110 kV.

Ad. 4. Zgodnie z art. 305¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2011 r. Nr 80, poz. 432 z późn. zm.) nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu).

W ustawodawstwie brak jest zapisów dotyczących metodyki wyznaczania jej zasięgu terytorialnego. Art. 305² k.c. stanowi jedynie, iż ustanowiona służebność przesyłu ma być konieczna dla właściwego korzystania z urządzeń.

Tym samym ustanowione ograniczone prawo rzeczowe – służebność przesyłu powinno pogodzić zarówno interesy przedsiębiorcy, umożliwiając mu wykonywanie niezbędnych czynności zapewniających prawidłową eksploatację urządzeń (pas technologiczny) oraz właściciela – gwarantując mu odpowiednie wynagrodzenia za ograniczenie prawa własności. Zasięg przestrzenny tego ograniczenia zależy od parametrów technicznych liniowej infrastruktury przesyłowej lub dystrybucyjnej. W związku z powyższym:

Dla urządzeń oddziałujących w znaczny sposób na środowisko, pas służebności przesyłu odpowiada obszarowi oddziaływania urządzenia.

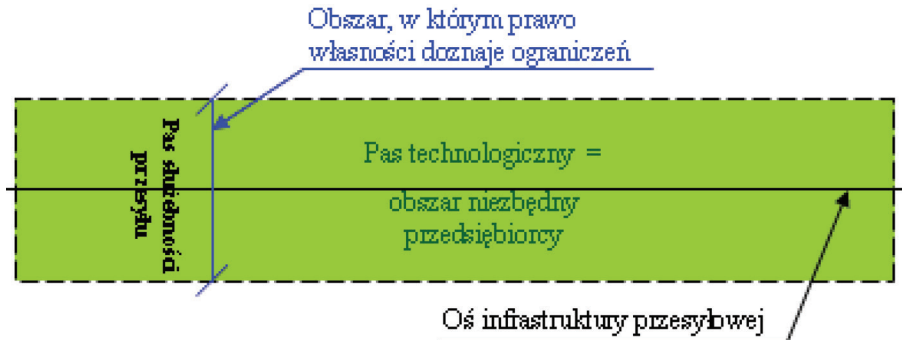

Źródło: Opracowanie własne,
Source: Author's own study

Rysunek 4. Pas służebności przesyłu dla urządzeń oddziałujących w znaczny sposób na środowisko.

Figure 4. Transmission easement band for devices interacting to the environment in the significant way.

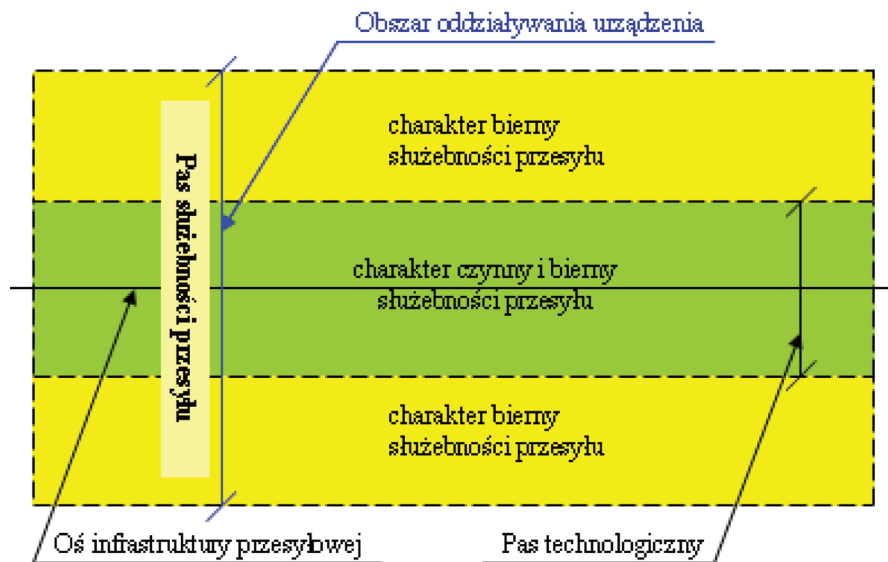
W przypadku urządzeń, dla których nie ustanawia się stref oddziaływania, pas technologiczny stanowi jednocześnie pas służebności przesyłu.

Źródło: Opracowanie własne,
Source: Author's own study

Rysunek 5. Pas służebności przesyłu dla urządzeń nie oddziałujących w znaczny sposób na środowisko.

Figure 5. Transmission easement band for devices which are not interacting to the environment in the significant way.

Źródło: Opracowanie własne,
Source: Author's own study

Rysunek 6. Pas służebności przesyłu z podziałem na służebność czynną i bierną dla urządzeń oddziałujących w znaczny sposób na środowisko.

Figure 6. Transmission easement band divided into active and passive easement for devices interacting to the environment in the significant way.

Ponadto orzecznictwo sądowe, zmierza ku podziałe służebności przesyłu na czynną – pas umożliwiający przedsiębiorcy wykonywanie niezbędnych czynności zapewniających prawidłową eksploatację urządzeń (pas technologiczny) oraz bierną – obszar, w którym prawo własności doznaje ograniczeń (pas służebności przesyłu). Tym samym dla urządzeń oddziałujących w znaczny sposób na środowisko wydziela się część, w której służebność ma charakter czynny oraz bierny oraz część, w której ma wyłącznie charakter bierny.

WNIOSKI

Przybliżone w niniejszym artykule zagadnienia umożliwiają autorowi na skonstruowanie następujących wniosków:

1. Ograniczenia związane z istnieniem na nieruchomości infrastruktury technicznej wynikają m.in. ze sposobu jej występowania w przestrzeni. Wyróżnia się infrastrukturę podziemną, naziemną oraz nadziemną.
2. Ze względu na zasięg przestrzenny oraz dostępność dla potencjalnych odbiorców wyróżnia się infrastrukturę techniczną o znaczeniu lokalnym i krajowym. Infrastruktura o zasięgu krajowym ma wyższe parametry techniczne oraz zazwyczaj tranzytowy charakter. Zarówno infrastruktura o zasięgu krajowym jak i lokalnym może stanowić cel publiczny.
3. Sieci uzbrojenia terenu – podziemne, naziemne i nadziemne urządzenia infrastruktury technicznej, po ich geodezyjnej inwentaryzacji stanowią treść mapy zasadniczej.
4. Dla obiektów sieci uzbrojenia terenu prowadzi się bazy danych GE-SUT, w których zawarte są dane dotyczące lokalizacji przestrzennej obiektów, ich charakterystyki oraz informacje o podmiotach władających tymi sieciami.
5. Z infrastrukturą przesyłową oraz dystrybucyjną związane są pasy terenu, wpływające bezpośrednio na wysokość odszkodowań za powstałe szkody oraz wynagrodzeń za ustanawiane ograniczone prawo rzeczowe – służebność przesyłu (pas budowy, pas technologiczny, obszar oddziaływania urządzenia, pas służebności przesyłu).
6. W pasie budowy po realizacji zamierzenia inwestycyjnego przeprowadza się rekultywację techniczną oraz biologiczną. Rekultywacja techniczna ma na celu odtworzenie pierwotnego układu warstw tworzących profil glebowy. Rolą rekultywacji biologicznej jest przywrócenie właściwości biologicznych i żyzności gleby.
7. Pas technologiczny to pas niezbędny przedsiębiorcy do obsługi urządzeń infrastruktury technicznej w związku z ich eksploatacją.

8. Obszar oddziaływania urządzenia towarzyszy inwestycjom wpływającym w znaczny sposób na środowisko. Jest wykazywany w opracowaniach planistycznych, a konsekwencją jego ustanowienia jest wprowadzenie zakazów oraz ograniczeń w użytkowaniu nieruchomości.
9. W pasie służebności przesyłu, dla urządzeń infrastruktury technicznej wpływającej w znaczny sposób na środowisko wydziela się część, w której służebność ma charakter czynny oraz bierny (pas technologiczny) oraz część, w której ma wyłącznie charakter bierny.
10. W przypadku infrastruktury technicznej nie wpływającej w znaczny sposób na środowisko pas technologiczny stanowi jednocześnie pas służebności przesyłu.

LITERATURA

- Borc Z. (2000) *Infrastruktura terenów wiejskich*. Wydawnictwo Akademii Rolniczej we Wrocławiu, Wrocław.
- Dąbek J., Nowakowska M., Zamroch P. (2013) *Wybrane zagadnienia wyceny nieruchomości a problematyka prawna, ekonomiczna i przestrzenna związana z infrastrukturą techniczną*.
- Dąbek J. (2013) *Urządzenia przesyłowe, służebność przesyłu i bezumowne korzystanie z nieruchomości*. Materiały szkoleniowe PFSRM.
- Oryginalna Azetka Encyklopedia PWN, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2012.
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2011 r. Nr 80, poz. 432 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2013 r. poz. 805, 829).
- Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2013 r. poz. 829).
- Ustawa z 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2012 r. poz. 951).
- Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 2 kwietnia 2001 r. w sprawie geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej (Dz. U. 2001 r. nr 38 poz. 455).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 marca 1999 r. w sprawie standardów technicznych dotyczących geodezji, kartografii oraz krajowego systemu informacji o terenie (Dz. U. Nr 30, poz. 297).
- Rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 12 lutego 2013 r. w sprawie bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej (Dz. U. 2013, poz. 383).
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z 2003 r. Nr 401, poz. 47)

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r. poz. 640).

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. z 2005 r., nr 243, poz. 2063 ze zm.).

Instrukcja G-7

Instrukcja K-1

<http://sluzebnosc-przesylu.pl/odszkodowania> [dostęp: 09.02.2014]

Mgr inż. Natalia Sajnog
e-mail: nsajnog@gik.pw.edu.pl
Zakład Katastru i Gospodarki Nieruchomościami
Politechnika Warszawska
Pl. Politechniki 1,00-661 Warszawa, Tel.: 22-234-75-89